

Căn phòng của vợ chồng ông Nguyễn và Lê ở trung tâm thành phố, căn nhà dành cho những người cao niên. Ông Nguyễn bao giờ nhà có thể nhìn suốt con đường Santa Clara St., và cả dãy phố phía dưới. Ông bà đến với đây đã hơn năm năm nay, vợ chồng họ hẹn nhau sớm tối. Ông thì đã quá cái tuổi 80 còn bà hơn "thịt thối". Căn phòng chồng đến để nhìn những bất mĩ t đầu vào đó. Ai đến nhà cũng khen, tuy nhiên theo lời bà Lê "buồn lắm" Không buồn sao đến khi mà con cháu đã ra riêng và Xuân Thu nhớ mãi đến thăm viếng. Ông Nguyễn thì an phận và vui với đời, những bà vợ thì "Buồn như ruồi chui!"

Mùa Giáng Sinh nào bọn bè đến thăm, và ông bà rất vui mừng tiếp khách những bữa ăn đồ hộp hộp bọn bè. Trong số đó có những người đáng tuổi con cháu. Ông nói "Tuổi tác đâu có nghĩa gì đâu chú. Mình vui thôi mà."

Đến khi nghe kể về ông bà trước ở Bình Quới, có công việc làm ăn vững chắc. Ông bà đến Mỹ vào những ngày cuối tháng 4/75. Tuy vậy đến nay chưa có VN nào. Lý do "Vợ làm gì nữa chú. Có còn ai đâu mà vợ." Những thất bại thì ông bà còn mất người con lớn đang sống tại Sài Gòn. Ông buồn vì chuyện làm ăn thất bại ở Mỹ, còn bà thì vui với đám con cháu bên này nên cũng chấp nhận và "Vợ làm gì cho tốn kém. Để tiền đó gửi vợ cho con cháu nó sống còn là hơn."

Những hơn năm nay bà có những nỗi đòi hỏi. Bọn bè của ông bà cho biết "Bố buồn lắm đấy con à Mẹ nên buồn với sống luôn ở bọn đó mà."

Bà Lê, tuy cao niên nhưng sức khỏe còn tốt, ham thích hoạt động. Sau khi con cháu nên gia đình, ông bà sống chung với con và gia đình cháu....Đến vài năm trước đây ông bà ra riêng...câu chuyện cũng bắt đầu từ đó.

Câu chuyện của bà Lê tuy không có gì đặc biệt, nhưng qua câu chuyện, qua lời kể cũng có thể tóm tắt như vậy:

*Khi vui thì buồn sống dài,
Khi buồn thì buồn thác mai cho rồi.*

Cußc đôi có lßm nßi trßußn chuyßn, bußn vui khó nói. Mßi đß c đß đó, rßi mßt đß đó; vßa mßi cßi xong thì bßng chßc nßi cßi mßt nó lßng trßng. Cußc đôi vßn nó là vô thßng ngßmß mà. Ai ai không mußn vui nhißu bußn ít, có phßi vßy không?

Bà Năm tß hßi trßng không, đßm cháu bà ngßngßác tßn ra, chúng nó không hißu đß cßi tâm cßi mßa bà. Vì đßi không thßng còn mãi mãi nên khi vui thì mình mußn sßng dai, sßng hoài đß hßng, nhßng lúc bußn thì mußn chßt qußách đi cho rßi.

Vßt đßi sao đßi, rußng lúa bißn thành nßng dßu mßy hßi! làm sao đßm cái chuyßn đß cßi thua còn mßt đß mà đßnh giá trß con ngßngßi? Ngßngßi Vißt lúc nào cũng mßt lòng nhß tßng quße-hßng, dù cho quße hßng có rách nát tßi bßi, dù cho đßt mß có ba chìm bßy nßi, chín linh đình. Chßc chßn mßt ngày nào đó sß "hßt cßn bß cßc, đßn hßi thßi lại"

Bà Năm nói chuyßn không có đßu không có đßuôi, bà ngßm nghĩ và có đôi lúc cũng bußn cho cái vßn nßi cßi a mình. Càng nghĩ càng cßgßng làm sao đß giß cho cái nßn, cái nßp cßi a ông bà không bß mßt trong đßi sßng ôi sao mà nó xô bß hßn đßn cái xß tßn nhißu mà tình nghĩa không có bao nhiêu. Thßng con trai bà nói tßu vßi bè bßn rßng "Tình là chín(h) nhßng tßn là mßi còn vàng nó tßi 24 lßn, mà kim cßng thì vô giá." Bà Năm nghĩ thßng con bà nói ra nhß vßy có vß nhß bị quan, chán đßi nhßng nó là chuyßn có thßt.

Bà Năm cà kê cho lũ nhß trong nhà nghe và đôi khi chúng nó đã ngßgßc đßi sßn nhà. Bà Năm mß nói nhß trong cßn mê... Gia đình bà Tß kia đß cßi qua Mß bßng gißy bßo lãnh cßi a con, nhßng ngày đầu vui vß sao nó qua mau quá. Đßi sßng mßi hoàn toàn không có gißng bên nhà tí nào ráo trßi. Chuyßn ăn chuyßn nß khác huß, khác hoßc. Nó ba mß làm sao, ngßngßi quße mùa chß còn có nßi cßi đau khßng hßn đß than câu "ai có qua cßu mßi hay" và ai có hißu thì cßi mß thông cho cßi nhß bà Tß lßm. Mßy ngßngßi không đßng ý kißn thì chße bai. Hß nói "ai bißu già rßi qua làm gì, sao hßng dzßi bßn cho rßi." Có nhißu ngßngßi còn nói xa nói gßn bßm nhß bà Tß "đßng núi nßy trông núi nß." Hß còn bißu là "đß cßi voi đòi tiên"

Bà Năm qua nhà bà Tß anßi "Thôi hßi sßc dßu mà cßi. Ông bà mình dßy chín ngßngßi mßi ý mà. Thißt đßng lßm." Nhßng ngßngßi đßi đßu có "tß trong chßn mà bißt chßn có rßn" Mßc dù có bà Năm tß tß hß tâm tình nhßng bà Tß bußn lßm. Chßng bà, ông Tß, còn có chút thú vui cà-phê, cà-pháo, lâu lâu cũng phßi phße đôi đßu thußc lá "Mâm-bô-rô". Ông Tß hút thußc lá nhßng len lßn nhßng ôi làm chuyßn "qußc sß" vì sß con trai rßy rß, con dßu ra vào nhìn ngßng. Trßi lßnh nhß vßy nßu ông có thßm, ông phßi "lßi" vào nhà xe đß nhß khßng tìm chút hßi mß.

Ông nói với bà T "Thôi thì bỏ đi cho nó xong. Rồi rồi hút thuốc lá như một cái tôi." Bà T không biết làm gì cho qua ngày dài đằng đẽng? Đi đâu cũng phải như con cái nó ch. Khi vui thì cười, hôm nào nó thua cá độ "phút-bôn", trong mình khó thì coi như bỏ a đó 'huống tôi n' là may lắm đó. Mà bà T đâu có muốn gì cho lắm. Chỉ muốn đi chùa, đi ngày ch như tôi, ra chợ mua sắm chút gì đó để nể u cúng ông bà ngày gi, ngày qu, chỉ có vậy mà con cái nó chê. Con đâu chê "mê tín đồ đoan", mùi nhang khói hôi nhà, vàng vách...

Bà nói với bà Năm hàng xóm:

- Con cái nó đâu có biết nghĩ mình thế cúng tế tiên là việc "uống nước nhớ nguồn" Sách Trung Dung có nói "Tư cách vô ngôn thì mới hiểu tranh" (Tư tâm cúng vái mà không nói là không có tranh luận) nhưng nó có lòng đâu mà cúng với vái. Cái gì cũng mang tôi chùa hát thờ. Mà cúng Chùa thì tôi hiểu có tiền. Đàng nào cũng k. Ôi làm cái thân chum gói sao mà nó th m thía làm vậy?

Bà Năm như nước cốt tr, bà nhìn đám cháu nằm lăn trên một th m m m t nh t, bà lắm b m: "đâu phải ai cũng bỏ như con nh của bà T!? có là bà T là tr ng h p đ c biết đó thôi! thôi thì rán cứu nguy n. Bà T cũng là người có đức sách thánh hiền; bà tâm sự với bà Năm rằng: "Tôi mình vô phúc vô ph, chỉ biết ra thì kinh L đã dạy rồi:"Duy thánh nhân vì năng h ng Đ. Hiểu tôi vì năng h ng Thân. H ng đã, h ng đã. H ng chỉ nhi nhiên h u năng h ng yên" Việc cúng bái, việc thờ l y t tiên là việc t Vua chí Dân đ u phải làm h t. Chỉ có bậc Thánh nhân mới biết t l cho x ng đáng, chỉ có nh ng đ a con hiểu th o m i t cho song thân. Chỉ có s thành tâm mới có s hiểu qu c a việc cúng t. N c mình là n c thu c ph m vi văn hóa Ph ng Đông mà. Có kiêng thì có lành. C nhn có d y: " H u thành t c h u k th n,vô thành t c vô k th n." Có tin kính thành tâm thì có th n có thánh, ng c l i h ng tin là h ng có Th n linh gì ráo.

Đời sống là sự tiếp nối của một chuỗi dài vô tận, và sự ch y mãi đ n vô cùng. Mọi con người tho t sinh ra phải như cha mẹ chăm sóc nuôi ăn, dạy b o. Lúc còn đ h n, m i vi c đã có m có cha, có tia có má. Do đó n u có s đ ng nuôi, và n u có "âm đ c" thì m i vi c tr n tru; b ng ng c l i...Bà T cũng có cái lý c a b, có là bà T không dung h p đ c cái m i ch gì? Bà Năm t h i nh v y và bà ch t th dài. Ti ng th ra mong manh nh làn khói.

Ông Năm nói với bà:

Đội của của máy, đội cáy cáy đào

Tác Giả: Cali Today News

Chúa Nhật, 28 Tháng 12 Năm 2008 10:38

- Nhång bên måy ngäi trä hä không có hiåu. "Thiên hä chỉ lä dĩ chí phän thåy dĩ. Chí phän thåy dĩ dĩ håu kä bän dĩ". Thiät ra cái lä nghĩa dĩ dĩ n cùng cäc là trä vä väi cái cäi cái nguän. Trä läi väi cäi nguän đó chính là làm cho cái gäc cäa mình không bä mät, và mình không vong bän.

Bà Năm chä là ngäi hä läu, khi nghe chuyän chäng nói, bà chä biät thä dài chä làm gì hän đäc.

Bà Tä suy dĩ nghĩ läi thiät chín räi nói väi chäng:

- Ông à, ông nghĩ sao khi thäng con mình nó lo cho con vä nó. Nó quý con vä nó còn hän hai vä chäng già?

Ông Tä thä dài an äi:

- Bà nói sao mäi lä. Vä nó nó thäng nhä tui thäng bà väy chä. Mình phäi mäng cho nó mäi phäi chä!

Bà Tä ngä ngang nhìn lên bàn thä:

- Ông nói mät câu näu ai nghe đäc täng đäu tui dĩ ghen väi vä chäng nó. Ông nghĩ coi nè, cái bàn thä nó không cho đä chä näy, nó bät mình dĩ n vô trong góc kia. Còn con cäa nó là cháu cäa mình väy mà nó không cho mình ôm, nó nói sä läy bänh. Chäi äi, mät tay tui äm tui bäng nó nuôi näng bú mäm cho nó bänh hoän gì đäu cà?

Bà Tä xuäng giäng khän khän làm nhä säp tät tiäng. Bà ngäng ngang, ông Tä không biät nói gì hän nên bä ra ngoài nhà xe hút thuäc. Mät ngày kia bà Tä quyät đänh đä dành tiän mua sän giäy máy bay vä Viät Nam. Bà chuän bä mät cuäc "vät t biên" ngäc vä nhà. Bà Năm täng bà Tä hä con cháu, ai dä bà Tä dĩ thiät, đäm con khi biät chuyän không hiåu hä nghĩ thä nào mà chúng nó không dĩ tìm. Nhäng chä täi nghĩäp ông chäng già ngày đäm läi thäi ra vô, nhä thäng

bà v .

Bà Năm ch t th dài, bà ngó m y đ a cháu ngáy pho pho. Bà đ ng lên b c vô nhà b p b t đèn. Mâm c m bà đã đ n s n còn đ đó vì m y đ a cháu không ch u ăn. Hai v ch ng đ a con ch a v . Bà Năm b c l i bàn th ông Năm th p m t cây nhang. Bà th dài.

- Tui cũng còn đ c cái ph c ph i không ông. Tui còn vui v i đám cháu trong nhà. Ông đ i đó, ch c không còn bao lâu n a đâu, tui s dzia v i ông.
Bu i sáng m t tr i ch a ra kh i đám mây. Tr i vào Đông m t tr i d y tr . Bà Năm đã b c ra sau v n. Bà chăm chút t ng c ng rau, bà vu t tay trên y lá b c hà óng m t đ y b i ph n. Bà nói v i khóm rau:

- Nhà không có cây rau sao ngó nó gi ng nhà hoang.

M y đ a con bà, nh t là th ng Ba, ng i con b o lãnh cho bà sang M , c c n nh n:

- Sao má không ngh cho kho , m y cây rau c a má tr ng không l i ti n n c má t i cho nó. Má mu n ăn thì con ra ngoài ch thi u gi ng gì ngoài đó. Tr ng v a m t mà không th y có l i gì h t ráo má i.

Bà Năm ch c i, nh ng đ a con bà đâu có bi t. Ph i, mà làm sao nó bi t đ c ni m vui c a bà khi đ ng nhìn nh ng bông cà chua vàng r c r nh ánh m t tr i khi cây m i đậm bông, nó cũng không th nào hi u đ c bà vui s ng nh th nào khi nhìn th y cây rau qu nh y m m non nhú ra l c m i, con bà l i càng không th hi u đ c cái mùi c a đ t. Bà Năm không th nào di n t cho con cho cháu bà hi u đ c cái v hăng hăng n ng m c a đ t m i, mùi c , mùi cây, nh ng th mùi bà hít hoài không th y chán. Màu đ t đ đây đen đen tr n phân ngái ngái, nh ng bà đã thêm đ t m i thêm lá cây phong nên d u b t; n i đó cây cu c nh c a bà x i lên có nh ng con trùn đen láng ngo ngoe làm bà nh . Bà Năm không bi t, không hi u t i sao n u m i ngày bà không d m ch n trên đ t là bà phát b nh.

Bà Năm đi đi l i l i quanh v n, sau tr n m a đ u mùa đ t có mùi n ng n ng xông vô l m i, m y cây rau qu rau th m bà ph i l y bao ny long trùm kín, đang lòng bùng nh ng h i m bên

Đội của cua máy, đội cáy cáy đào

Tác Giả: Cali Today News

Chúa Nhật, 28 Tháng 12 Năm 2008 10:38

trong. Bà Năm cười mỉm. Bà mỉm cười: "Ngồi xuống, cây mà phải biết áo che nắng." "

Rồi một ngày cuối tuần như mọi ngày rồi cũng qua. Bà Năm bước vô nhà, mùi cơm đã đi theo Bà Năm vào trong gian bếp. Và sáng hôm sau mới đi ra con ngõ của phòng mới hay bà đã ra đi."

Bà Lê đã kể mọi chuyện này cho bạn họ nghe, và nhiều người cho là bà Lê mỉm cười.

Câu chuyện đó có thể không gì đáng kể suốt đã xảy ra, nhưng nó cũng hao hao gì ngẫm nghĩ của Lê bây giờ.

Nguyễn nâng ly và nói "Thôi đi, bước qua mọi chuyện đó đi, tại đây nên vui, các ông mà nghe bà nhà tôi rồi thì các ông cũng điên luôn thì không. Ông bà mình đã nói rồi "Đội của cua máy, đội cáy cáy đào" thì sao đâu mà đi trách con trách cháu. Thôi nè, dzô cái cho người coi nè. Chúc mừng năm mới sức khỏe dồi dào nhen hông."